

да пострадае, най много Го прославило Лазарево-то възкръсеніе.

Лазарь живѣлъ въ Витанія, той умрѣлъ четири дни напредъ и былъ положенъ въ гроба,—кога-то дошълъ Ис. Хр. въ този градъ и казалъ да откриѣтъ гробъ-тъ; Лазарева-та сестра Марта рекла че подуша вече вонъ отъ загнило-то тѣло, но Господь безъ да слуща това, рекълъ: *Лазаре гряди възъ!* Лазарь възкръсналъ и излѣзълъ изъ гробъ-тъ.

Входъ-тъ Господенъ въ Иерусалимъ.

Подиръ възкръсеніе-то Лазарево Ис. Хр. отхождалъ въ Иерусалимъ, зашто-то ся приближавалъ празникъ-тъ на пасхъ-тъ, тогава много народъ зели въ рѣце върбовы клонче-та, и излѣзли да го посрещътъ съ възкличаніе: *Осанна сыну Давидову! благословенъ грядій въ имя Господне! Осанна въ вышнихъ!* А други постилали дрехи-тъ си по пъть-тъ; Ис. Хр. їездялъ осле натварено съ дрехы-тъ на ученицы-тъ. Тѣй ся случилъ